

PLATON

Criton

Texte : Maurice Croiset, « Les Belles Lettres »

Prologue : annonce du jour fatal.

[43a] Σωκράτης

Τί τηνικάδε ἀφίξαι, ὦ Κρίτων ; ἢ οὐ πρῶ ἔτι ἐστίν ;

Κρίτων

Πάνυ μὲν οὖν.

Σωκράτης

Πηνίκα μάλιστα ;

Κρίτων

Ὅρθρος βαθύς.

Σωκράτης

Θαυμάζω ὅπως ἠθέλησέ σοι ὁ τοῦ δεσμοτηρίου φύλαξ ὑπακούσαι.

Κρίτων

Συνήθης ἤδη μοί ἐστιν, ὦ Σώκρατες, διὰ τὸ πολλάκις δεῦρο φοιτᾶν, καί τι καὶ εὐεργέτηται ὑπ' ἐμοῦ.

Σωκράτης

Ἄρτι δὲ ἤκεις ἢ πάλαι ;

Κρίτων

Ἐπιεικῶς πάλαι.

Σωκράτης

[43b] Εἶτα πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με, ἀλλὰ σιγῇ παρακάθησαι ;

Κρίτων

Οὐ μὰ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἠθελον ἐν τοσαύτῃ τε ἀγρυπνίᾳ καὶ λύπῃ εἶναι. Ἄλλὰ καὶ σοῦ πάλαι θαυμάζω αἰσθανόμενος ὡς ἠδέως καθεύδεις· καὶ ἐπιτηδές σε οὐκ ἤγειρον, ἵνα ὡς ἠδιστα διάγῃς. Καὶ πολλάκις μὲν δὴ σε καὶ πρότερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἠὲ δαιμόνισα τοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιστα ἐν τῇ νυνὶ παρεστῶσιν ξυμφορᾷ ὡς ῥαδίως αὐτὴν καὶ πράως φέρεις.

Σωκράτης

Καὶ γὰρ ἂν, ὦ Κρίτων, πλημμελὲς εἶη ἀγανακτεῖν τηλικούτον ὄντα εἰ δεῖ ἤδη τελευτᾶν.

Κρίτων

[43c] Καὶ ἄλλοι, ὦ Σώκρατες, τηλικούτοι ἐν τοιαύταις ξυμφοραῖς ἀλίσκονται, ἀλλ' οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἢ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ.

Σωκράτης

Ἔστι ταῦτα. Ἄλλὰ τί δὴ οὕτω πρῶ ἀφίξαι ;

Κρίτων

Ἄγγελίαν, ὦ Σώκρατες, φέρων χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, οὐ σοί, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἀλλ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐπιτηδεύουσιν πᾶσιν καὶ χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, ἣν ἐγώ, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτατ' ἂν ἐνέγκαιμι.

Σωκράτης

Τίνα ταύτην ; ἢ τὸ πλοῖον ἀφίκται ἐκ Δήλου, οὗ δεῖ [43d] ἀφικομένου τεθνάναι με ;

Κρίτων

Οὐ τοι δὴ ἀφίκται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἥξειν τήμερον, ἐξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ἦκοντές τινες ἀπὸ Σουνίου καὶ καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό. Δήλον οὖν ἐκ τούτων

[τῶν ἀγγέλιων] ὅτι ἤξει τήμερον, καὶ ἀνάγκη δὴ εἰς αὐριον ἔσται, ὦ Σώκρατες, τὸν βίον σε τελευτᾶν.

Σωκράτης

Ἄλλ', ὦ Κρίτων, τύχη ἀγαθῆ. Εἰ ταύτη τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτη ἔστω. Οὐ μέντοι οἶμαι ἤξειν αὐτὸ τήμερον.

Le songe.

Κρίτων

[44a] Πόθεν τοῦτο τεκμαίρει ;

Σωκράτης

Ἐγώ σοι ἐρῶ. Τῆ γάρ που ὑστεραία δεῖ με ἀποθνήσκειν ἢ ἢ ἂν ἔλθῃ τὸ πλοῖον.

Κρίτων

Φασί γέ τοι δὴ οἱ τούτων κύριοι.

Σωκράτης

Οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἤξειν, ἀλλὰ τῆς ἐτέρας. Τεκμαίρομαι δὲ ἔκ τινος ἐνυπνίου ὃ ἐώρακα ὀλίγον πρότερον ταύτης τῆς νυκτός · καὶ κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινι οὐκ ἐγείραί με.

Κρίτων

Ἦν δὲ δὴ τί τὸ ἐνύπνιον ;

Σωκράτης

Ἐδόκει τίς μοι γυνὴ προσελθοῦσα καλὴ καὶ εὐειδής, [44b] λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με καὶ εἰπεῖν · « ὦ Σώκρατες,

ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἴκοιο. »

Κρίτων

Ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὦ Σώκρατες.

Σωκράτης

Ἐναργὲς μὲν οὖν, ὥς γέ μοι δοκεῖ, ὦ Κρίτων.

Κρίτων

Λίαν γε, ὥς ἔοικεν.

Tu dois t'évader, c'est évident pour tout le monde.

Κρίτων

Ἄλλ', ὦ δαιμόνιε Σώκρατες, ἔτι καὶ νῦν ἐμοὶ πείθου καὶ σώθητι · ὡς ἐμοί, ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, οὐ μία ξυμφορὰ ἐστίν, ἀλλὰ χωρὶς μὲν τοῦ ἐστερηῆσθαι τοιοῦτου ἐπιτηδείου οἶον ἐγὼ οὐδένα μὴ ποτε εὐρήσω, ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω, οἱ ἐμὲ καὶ σὲ μὴ σαφῶς ἴσασιν, [44c] ὡς οἴός τ' ὄν σε σώζειν εἰ ἤθελον ἀναλίσκειν χρήματα, ἀμελήσαι. Καίτοι τίς ἂν αἰσχίων εἶη ταύτης δόξα, ἢ δοκεῖν χρήματα περὶ πλείονος ποιῆσθαι ἢ φίλους ; Οὐ γὰρ πείσονται οἱ πολλοὶ ὡς σὺ αὐτὸς οὐκ ἠθέλησας ἀπιέναι ἐνθένδε, ἡμῶν προθυμουμένων.

Σωκράτης

Ἄλλὰ τί ἡμῖν, ὦ μακάριε Κρίτων, οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει ; οἱ γὰρ ἐπιεικέστατοι, ὧν μᾶλλον ἄξιον φροντίζειν, ἡγήσονται αὐτὰ οὕτω πεπραχθαι ὥσπερ ἂν πραχθῆ.

Κρίτων

[44d] Ἄλλ' ὄρας δὴ ὅτι ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες, καὶ τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλειν. Αὐτὰ δὲ δήλα τὰ παρόντα νυνὶ ὅτι οἰοί τ' εἰσὶν οἱ πολλοὶ οὐ τὰ σμικρότατα τῶν κακῶν ἐξεργάζεσθαι ἀλλὰ τὰ μέγιστα σχεδόν, ἐὰν τις ἐν αὐτοῖς διαβεβλημένος ᾖ.

Σωκράτης

Εἰ γὰρ ὄφελον, ὦ Κρίτων, οἰοί τ' εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐργάζεσθαι, ἵνα οἰοί τ' ἦσαν καὶ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ, καὶ καλῶς ἂν εἶχεν. Νῦν δὲ οὐδέτερα οἰοί τε · οὔτε γὰρ φρόνιμον οὔτε ἄφρονα δυνατοὶ ποιῆσαι, ποιούσι δὲ τοῦτο ὅ τι ἂν τύχῃσι.

Κρίτων

[44e] Ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐχέτω· τάδε δέ, ὦ Σώκρατες, εἶπέ μοι. Ἄρα γε μὴ ἐμοῦ προμηθεῖ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων μὴ, ἐὰν σὺ ἐνθένδε ἐξέλθῃς, οἱ συκοφάνται ἡμῖν πράγματα παρέχουσιν ὡς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέψασιν, καὶ ἀναγκασθῶμεν ἢ καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν ἢ συχνὰ χρήματα ἢ καὶ ἄλλο τι πρὸς τούτοις παθεῖν ; Εἰ γὰρ τι [45a] τοιοῦτον φοβῆ, ἔασον αὐτὸ χαίρειν · ἡμεῖς γὰρ πού δίκαιοί ἐσμεν σώσαντές σε κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον καὶ, ἐὰν δέη, ἔτι τούτου μείζω. Ἄλλ' ἐμοὶ πείθου καὶ μὴ ἄλλως ποίει.

Σωκράτης

Καὶ ταῦτα προμηθοῦμαι, ὦ Κρίτων, καὶ ἄλλα πολλά.

Κρίτων

Μῆτε τοίνυν ταῦτα φοβοῦ · καὶ γὰρ οὐδὲ πολὺ τἀργύριόν ἐστίν, ὃ θέλουσι λαβόντες τινὲς σῶσαί σε καὶ ἐξαγαγεῖν ἐνθένδε. Ἐπειτα οὐχ ὄρας τούτους τοὺς συκοφάντας ὡς εὐτελεῖς, καὶ οὐδὲν ἂν δέοι ἐπ' αὐτοὺς πολλοῦ ἀργυρίου; [45b] Σοὶ δὲ ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ἱκανά · ἔπειτα καὶ εἴ τι ἐμοῦ κηδόμενος οὐκ οἶει δεῖν ἀναλίσκειν τὰμά, ξένοι ἔτι ἐνθάδε ἔτοιμοι ἀναλίσκειν · εἷς δὲ καὶ κεκόμικεν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἀργύριον ἱκανόν, Σιμμίας ὁ Θηβαῖος · ἔτοιμος δὲ καὶ Κέβης καὶ ἄλλοι πολλοὶ πάνυ. Ὡστε, ὅπερ λέγω, μῆτε ταῦτα φοβούμενος ἀποκάμῃς σαυτὸν σῶσαι, μῆτε, ὃ ἔλεγες ἐν τῷ δικαστηρίῳ, δυσχερές σοι γενέσθω ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις ἐξελθὼν ὅ τι χρῶο σαυτῷ. Πολλαχοῦ [45c] μὲν γὰρ, καὶ ἄλλοσε ὅποι ἂν ἀφίκη, ἀγαπήσουσί σε · ἐὰν βούλη δὲ εἰς Θετταλίαν ἵεναι, εἰσὶν ἐμοὶ ἐκεῖ ξένοι οἱ σε περὶ πολλοῦ ποιήσονται καὶ ἀσφάλειάν σοι παρέχονται, ὥστε σε μηδένα λυπεῖν τῶν κατὰ Θετταλίαν.

Ἔτι δέ, ὦ Σώκρατες, οὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πράγμα, σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι · καὶ τοιαῦτα σπεύδεις περὶ σαυτὸν γενέσθαι, ἅπερ ἂν καὶ οἱ ἐχθροὶ σου σπεύσαιέν τε καὶ ἔσπευσαν, σὲ διαφθεῖραι βουλόμενοι. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τοὺς ὑεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι, οὓς – σοι

[45d] ἔξον καὶ ἐκθρέψαι καὶ ἐκπαιδεῦσαι – οἰγήσει καταλιπών, καὶ τὸ σὸν μέρος ὅ τι ἂν τύχῃσι τοῦτο πράξουσιν · τεύξονται δέ, ὡς τὸ εἰκός, τοιούτων οἷάπερ εἴωθεν γίνεσθαι ἐν ταῖς ὀρφανίαις περὶ τοὺς ὀρφανούς. Ἦ γὰρ οὐ χρὴ ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα · σὺ δέ μοι δοκεῖς τὰ ῥαθυμότατα αἰρεῖσθαι. Χρὴ δέ, ἅπερ ἂν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρείος ἔλοιτο, ταῦτα αἰρεῖσθαι, φάσκοντά γε δὴ ἀρετῆς διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐπιμελεῖσθαι. Ὡς ἔγωγε καὶ [45e] ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν ἐπιτηδεῖων αἰσχύνομαι μὴ δόξῃ ἅπαν τὸ πρᾶγμα τὸ περὶ σὲ ἀνανδρία τινὶ τῇ ἡμετέρα πεπρᾶχθαι, καὶ ἢ εἴσοδος τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον – ὡς εἰσῆλθεν, ἔξον μὴ εἰσελθεῖν –, καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν τῆς δίκης – ὡς ἐγένετο –, καὶ τὸ τελευταῖον δὴ τουτί, ὡςπερ κατάγελως τῆς πράξεως, κακία τινὶ καὶ ἀνανδρία τῇ ἡμετέρα διαπεφευγέναι [46a] ἡμᾶς δοκεῖν, οἵτινές σε οὐχὶ ἐσώσαμεν – οὐδὲ σὺ σαυτὸν –, οἷόν τε ὄν καὶ δυνατὸν εἶ τι καὶ μικρὸν ἡμῶν ὄφελος ἦν. Ταῦτα οὖν, ὦ Σώκρατες, ὅρα μὴ – ἅμα τῷ κακῷ – καὶ αἰσχρὰ ἦ σοί τε καὶ ἡμῖν. Ἀλλὰ βουλεύου – μάλλον δὲ οὐδὲ βουλεύεσθαι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβουλεύεσθαι – . Μία δὲ βουλή · τῆς γὰρ ἐπιούσης νυκτὸς πάντα ταῦτα δεῖ πεπρᾶχθαι. Εἰ δέ τι περιμενοῦμεν, ἀδύνατον καὶ οὐκέτι οἷόν τε. Ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ, ὦ Σώκρατες, πείθου μοι καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποίει.

*Le refus de Socrate : ton argument n'est pas juste.
La raison de l'opinion publique ne vaut pas.*

Σωκράτης

[46b] ὦ φίλε Κρίτων, ἢ προθυμία σου πολλοῦ ἀξία εἰ μετὰ τινος ὀρθότητος εἴη εἰ δὲ μή, ὅσῳ μείζων, τοσοῦτῳ χαλεπωτέρα. Σκοπεῖσθαι οὖν χρὴ ἡμᾶς εἴτε ταῦτα πρακτέον εἴτε μή · ὡς ἐγὼ οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τοιοῦτος οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ ὃς ἂν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνηται. Τοὺς δὴ λόγους οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον οὐ δύναμαι νῦν ἐκβαλεῖν, ἐπειδὴ μοι ἤδε ἢ τύχη γέγονεν, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅμοιοι φαίνονται μοι, [46c] καὶ τοὺς αὐτοὺς πρεσβεύω καὶ τιμῷ οὓςπερ καὶ πρότερον · ὦν ἐὰν μὴ βελτίῳ ἔχωμεν λέγειν ἐν τῷ παρόντι, εὐ ἴσθι ὅτι οὐ μὴ σοὶ συγχωρήσω, οὐδ' ἂν πλείω τῶν νῦν παρόντων ἢ τῶν πολλῶν δύναμις ὡςπερ παῖδας ἡμᾶς μορμολύττηται, δεσμοὺς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις. Πῶς οὖν ἂν μετριώτατα σκοποῖμεθα αὐτά ; Εἰ πρῶτον μὲν τοῦτον τὸν λόγον ἀναλάβοιμεν, ὃν σὺ λέγεις περὶ τῶν δοξῶν, πότερον καλῶς ἐλέγετο ἐκάστοτε ἢ οὐ, [46d] ὅτι ταῖς μὲν δεῖ τῶν δοξῶν προσέχειν τὸν νοῦν, ταῖς δὲ οὐ ; ἢ πρὶν μὲν ἐμὲ δεῖν ἀποθνήσκειν καλῶς ἐλέγετο, νῦν δὲ κατάδηλος ἄρα ἐγένετο ὅτι ἄλλως ἔνεκα λόγου ἐλέγετο, ἦν δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς ; Ἐπιθυμῶ δ' ἔγωγ' ἐπισκέψασθαι, ὦ Κρίτων, κοινῇ μετὰ σοῦ εἶ τί μοι ἀλλοιότερος φανεῖται, ἐπειδὴ ὦδε ἔχω, ἢ ὁ αὐτός, καὶ ἐάσομεν χαίρειν ἢ πεισόμεθα αὐτῷ. Ἐλέγετο δὲ πως, ὡς ἐγῶμαι, ἐκάστοτε ὦδε ὑπὸ τῶν οἰομένων τι λέγειν, ὡςπερ νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγον, ὅτι τῶν δοξῶν ἃς οἱ ἄνθρωποι [46e] δοξάζουσιν δεοὶ τὰς μὲν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, τὰς δὲ μή. Τοῦτο πρὸς θεῶν, ὦ Κρίτων, οὐ δοκεῖ καλῶς σοὶ λέγεσθαι ; – σὺ γάρ, ὅσα γε τὰνθρώπεια, ἐκτὸς εἶ τοῦ μέλλειν ἀποθνήσκειν [47a] αὔριον, καὶ οὐκ ἂν σὲ παρακρούοι ἢ παροῦσα συμφορὰ · σκόπει δὴ – · οὐχ ἱκανῶς δοκεῖ σοὶ λέγεσθαι ὅτι οὐ πάσας χρὴ τὰς δόχας τῶν ἀνθρώπων τιμᾶν, ἀλλὰ τὰς μὲν, τὰς δ' οὐ, οὐδὲ πάντων ἀλλὰ τῶν μὲν, τῶν δ' οὐ ; Τί φῆς ; Ταῦτα οὐχὶ καλῶς λέγεται ;

Κρίτων
Καλῶς.

Σωκράτης

Οὐκοῦν τὰς μὲν χρηστὰς τιμᾶν, τὰς δὲ πονηρὰς μὴ ;

Κρίτων

Ναί.

Σωκράτης

Χρησταὶ δὲ οὐχ αἱ τῶν φρονίμων, πονηραὶ δὲ αἱ τῶν ἀφρόνων ;

Κρίτων

Πῶς δ' οὐ ;

Σωκράτης

Φέρε δὴ, πῶς αὖ τὰ τοιαῦτα ἐλέγετο ; Γυμναζόμενος [47b] ἀνὴρ καὶ τοῦτο πράττων πότερον παντὸς ἀνδρὸς ἐπαίνω καὶ ψόγω καὶ δόξῃ τὸν νοῦν προσέχει, ἢ ἐνὸς μόνου ἐκείνου ὃς ἂν τυγχάνῃ ἰατρὸς ἢ παιδοτρίβης ὢν ;

Κρίτων

Ἐνὸς μόνου.

Σωκράτης

Οὐκοῦν φοβεῖσθαι χρὴ τοὺς ψόγους καὶ ἀσπάζεσθαι τοὺς ἐπαίνους τοὺς τοῦ ἐνὸς ἐκείνου, ἀλλὰ μὴ τοὺς τῶν πολλῶν.

Κρίτων

Δῆλα δὴ.

Σωκράτης

Ταύτη ἄρα αὐτῷ πρακτέον καὶ γυμναστέον καὶ ἐδεστέον γε καὶ ποτέον ἢ ἂν τῷ ἐνὶ δοκῇ, τῷ ἐπιστάτῃ καὶ ἐπαΐοντι, μᾶλλον ἢ ἢ ζύμπασι τοῖς ἄλλοις.

Κρίτων

Ἔστι ταῦτα.

Σωκράτης

[47c] Εἶεν. Ἀπειθήσας δὲ τῷ ἐνὶ καὶ ἀτιμάσας αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἐπαίνους, τιμήσας δὲ τοὺς τῶν πολλῶν [λόγους] καὶ μηδὲν ἐπαΐόντων, ἄρα οὐδὲν κακὸν πείσεται ;

Κρίτων

Πῶς γὰρ οὐ ;

Σωκράτης

Τί δ' ἔστι τὸ κακὸν τοῦτο ; καὶ ποῖ τείνει, καὶ εἰς τί τῶν τοῦ ἀπειθοῦντος ;

Κρίτων

Δῆλον ὅτι εἰς τὸ σῶμα · τοῦτο γὰρ διόλλυσι.

Σωκράτης

Καλῶς λέγεις. Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα, ὦ Κρίτων, οὕτως, ἵνα μὴ πάντα διΐωμεν · καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, καὶ αἰσχυρῶν καὶ καλῶν, καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, περὶ ὧν νῦν ἡ βουλή ἡμῖν ἐστίν, πότερον τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ [47d] δεῖ ἡμᾶς ἔπεσθαι καὶ φοβεῖσθαι αὐτὴν ἢ τῇ τοῦ ἐνός, εἴ τίς ἐστὶν ἐπαΐων, ὃν δεῖ καὶ αἰσχύνεσθαι καὶ φοβεῖσθαι μᾶλλον ἢ ζύμπαντας τοὺς ἄλλους ; Ὡς εἰ μὴ ἀκολουθήσομεν, διαφθεροῦμεν ἐκεῖνο καὶ λωβησόμεθα ὃ τῷ μὲν δικαίῳ βέλτιον ἐγίγνετο, τῷ δὲ ἀδίκῳ ἀπώλλυτο. Ἡ οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο ;

Κρίτων

Οἴμαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

Σωκράτης

Φέρε δὴ, ἐὰν τὸ ὑπὸ τοῦ ὑγιεινοῦ μὲν βέλτιον γιγνόμενον, ὑπὸ τοῦ νοσώδους δὲ διαφθειρόμενον διολέσωμεν πειθόμενοι μὴ τῇ τῶν ἐπαΐόντων δόξῃ, ἄρα βιωτὸν ἡμῖν ἐστὶν [47e] διεφθαρμένου αὐτοῦ ; Ἔστι δὲ που τοῦτο σῶμα · ἢ οὐχί ;

Κρίτων

Ναί.

Σωκράτης

Ἄρ' οὖν βιωτὸν ἡμῖν ἐστὶν μετὰ μοχθηροῦ καὶ διεφθαρμένου σώματος ;

Κρίτων

Οὐδαμῶς.

Σωκράτης

Ἄλλὰ μετ' ἐκείνου ἄρ' ἡμῖν βιωτὸν διεφθαρμένου, ᾧ τὸ ἄδικον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν ; Ἦ φαυλότερον ἡγούμεθα εἶναι τοῦ σώματος ἐκεῖνο, ὅτι ποτ' ἐστὶ τῶν [48a] ἡμετέρων, περὶ ὃ ἢ τε ἀδικία καὶ ἢ δικαιοσύνη ἐστίν ;

Κρίτων

Οὐδαμῶς.

Σωκράτης

Ἄλλὰ τιμιώτερον ;

Κρίτων

πολύ γε.

Σωκράτης

Οὐκ ἄρα, ᾧ βέλτιστε, πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον τί ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς, ἀλλ' ὅ τι ὁ ἐπαίων περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ὁ εἷς, καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια. Ὡστε πρῶτον μὲν ταύτη οὐκ ὀρθῶς εἰσηγεῖ, εἰσηγούμενος τῆς τῶν πολλῶν δόξης δεῖν ἡμᾶς φροντίζειν περὶ τῶν δικαίων καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων. « Ἄλλὰ μὲν δῆ, » φαίη γ' ἄν τις, « οἰοί τέ εἰσιν ἡμᾶς οἱ πολλοὶ ἀποκτείνονται. »

Κρίτων

[48b] Δῆλα δὲ καὶ ταῦτα φαίη γὰρ ἄν, ᾧ Σώκρατες. Ἀληθῆ λέγεις.